„ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 54-lea 14 Pagini EXEMPLARUL { În România: 3 lei / În străinătate: 6 lei 14 Pagini Nr. 181 Duminică 4 Iulie 1937
P IIII
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. C-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE ÎN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 în străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR" ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni în țară

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

DIRECTOR: STELIAN POPESCU

DREPTUL LA CĂMIN

Am fost poate cea din urmă țară, care, după încercările războiului, ne-am gândit să înlesnim opera de refacere a centrelor noastre orășenești și sătești prin unele încurajări acordate, pe calea legii, construcțiunilor imobiliare particulare. Dar chiar și aceste foarte reduse încurajeri — limitate numai la unele scutiri fiscale — au fost, când retrase, când ciuntite și precupețite de guvernele ce s'au perindat, pentru ca, începând dela 1 August 1935, toate scutirile de impozite pentru clădirile terminate și devenite locuibile după această dată, să fie desființate dintr'o singură trăsătură de condei.

Speriat, se vede, de febra construcțiilor din ultimii ani legiuitorul — și guvernul de la care a pornit inițiativa — n'au mai vrut să țină seama că această febră nu s'a manifestat decât în Capitală și în două-trei centre de provincie mai înstărite, în timp ce sutele de orașe și târguri provinciale — ca să nu mai vorbim de miile de centre rurale — au rămas încremenite din punct de vedere al patrimoniului lor urbanistic imobiliar aproape la acelaș stoc de clădiri de care dispuneau și înainte de războiu, cu nota agravantă a uzurii lor. Satisfăcute de repeziciunea prefacerii Bucureștilor, forurile conducătoare au închis ochii asupra mizeriei și nevoilor provinciei.

Ele n'au ținut seama mai ales de condițiunile de existență ale claselor sociale ce meritau toată osârdia lor, cum este aceea a muncitorilor, a micului funcționar, meșteșugar și negustor — români — pentru cari asigurarea unui cămin înseamnă nu numai întărirea și pacificarea celor mai siguri pivoți ai instituției familiale și ai ordinei sociale, dar și o poziție temeinic întărită în lupta de penetrație a elementului românesc în orașele, aproape toate înstrăinate, ale țării.

Ne-am fi așteptat, de pildă, la instituirea unei vaste rețele de societăți și cooperative de construcții populare, cu mari înlesniri de plată; la întemeieri de instituții de credit lesnicios pentru locuințe ieftine, care să pue la adăpost existența împovăratelor familii ale categoriilor indicate mai sus. Nimic din toate acestea.

Incercarea făcută cu Societatea italiană de construcții pentru funcționari și meseriași a mers la lichidare, iar posibilitățile de lucru ale Casei construcțiilor de pe lângă asigurările sociale sunt prea neînsemnate față de potopul nevoilor ce se cer satisfăcute. In ce privește societățile particulare înghebate cu concursul oficialității, acestea nu numai că au deviat dela scopul social urmărit, atribuind locuințele fără nici o alegere, oricărui cetățean, cu preferință chiar pentru cei înstăriți, dar grele condițiuni pe care le impun se dovedesc din capul locului inaccesibile categoriilor modeste.

Dar nu s'a îndurat oficialitatea măcar să mențină avantajul scutirii de impozite pe 10 ani, acordat prin legea Trancu-Iași nouilor construcțiuni. Legea a tot fost amendată între timp, termenul scutirilor redus, până când a fost suprimat cu totul.

Astăzi, toate imobilele devenite locuibile după data de 1 August 1935, plătesc integral impozitul pe clădiri, ceea ce a făcut în plină desfășurare tot curentul de construcțiuni imobiliare ce începuse să se accentueze chiar și în rândurile claselor modeste, — și nu numai în Capitală, ci și în provincie.

Guvernele și forurile legislative vor trebui să țină seama însă, măcar de aci înainte, tot mai serios, de factorul social ce trebue să stea la baza politicei construcțiilor.

Toate înlesnirile fiscale și de credite vor trebui puse la bătae pentru opera de înzestrare a păturilor de bază ale țării cu căminul lor familial — cu precădere pentru băștinașii naționali și pentru cei cu mulți copii.

Dacă această politică sănătoasă e necesară în Vechiul Regat, ea este un comandament național în nouile provincii.

Starea sănătății M. S. Regina Maria e mult mai bună

I. P. Sfințitul Patriarh dr. Miron Cristea a făcut, Joi la amiază, o vizită M. Sale Regina Maria, la castelul Pelișor din Sinaia, constatând, cu multă bucurie, că Majestatea Sa se simte mult mai bine și a început să părăsească patul. Boala n'a lăsat aproape nici o urmă în expresia distinsă a feței Sale.

M. S. Regina Maria a autorizat pe I. P. S. Patriarh să exprime mulțumiri tuturor celor ce se interesează de starea sănătății Sale.

Modificarea regimului comerțului exterior

Hotărârile delegației economice a guvernului

Delegația economică a guvernului s'a întrunit, Joi, la ministerul de industrie, sub președinția d-lui Valeriu Pop, ministrul industriei și comerțului.

Delegația a stabilit normele de import pentru următoarele categorii de importatori:

1. Autoritățile de stat, industriile petrolifere, industriile de armament și munițiuni, importatori de mașini pentru investiții și de piese de schimb, cari au obținut autorizația de funcționare, în temeiul art. 24 din decretul pentru controlul și reglementarea cartelurilor sau scutirea de taxe vamale în temeiul legii de încurajare a industriei naționale.

Regimul articolelor scoase de sub contingentare va fi examinat în ședința, care se va ține în continuare, azi la ora 10 dim.

Regimul cartelului exterior va cuprinde așa dar, în viitor, trei categorii: categoriile arătate mai sus, mărfurile contingentate și mărfurile scoase de sub regimul contingentării.

Noul regim va creia un disponibil special pentru categoriile de mărfuri de cari s'a ocupat eri delegația economică, după cum va creia și un disponibil special pentru articolele decontingentate, asigurând astfel, în mod distinct, mijloacele de plată și transfer pentru toate cele trei categorii de mărfuri prevăzute de regimul comerțului exterior. Totodată, el va însemna reducerea tuturor formalităților de prisos, la operațiunile de acordare a importului și a transferului.

In noul regim, direcția comerțului exterior va reglementa disponibilele pentru fiecare categorie, iar Banca Națională va acorda viza de transfer până la epuizarea acestui disponibil.

In regimul de astăzi în vigoare, transferul pentru mărfurile decontingentate nu era asigurat. In regimul la care se lucrează acum, se va asigura un disponibil distinct pentru fiecare din cele trei categorii ce se creiază, deci și pentru mărfurile decontingentate.

Noul regim urmează să intre în vigoare chiar cu trimestrul al treilea, adică, dela 1 Iulie.

M. S. Regele în Polonia

M. S. Regele Carol II întreținându-se cu d. Noël, ambasadorul Franței la Varșovia

Anglia va apăra statele din Europa centrală contra unui atac german

Londra, 1 Iulie (Radio Central). — Ziarul „Yorshire Post", care e considerat că exprimă totdeauna părerile d-lui Eden, publică un articol intitulat „Marea Britanie și Europa centrală", în care se spune, între altele, că Anglia nu va trebui să facă niciodată impresia că se desinteresează de evenimentele care pot lovi micile state independente din Europa.

Acțiunea pe care va fi silită s'o întreprindă Anglia în acest sens va trebui să apere principiile Ligii Națiunilor sau interesele ei directe.

In articol se atrage apoi atenția asupra pericolului pe care îl reprezintă pentru statele Europei centrale Germania, care caută să izoleze Cehoslovacia și să slăbească Mica Înțelegere.

Cauza pentru care d. Hitler are prea puțină îndurare față de Cehoslovacia este că aceasta e singurul stat din Europa centrală în care mai dăinuește libertatea democratică.

Toate acestea fac să se vadă că pericolul în Europa a început să fie mai acut în Răsărit decât în Apus.

O sinucidere misterioasă în Capitală

După două luni de căsnicie, d-na Nușa Zambra își pune capăt zilelor

O nouă dramă a venit să se împletească în șiragul nesfârșit al desnădejdiilor. Moartea a pecetluit iarăși o viață, care n'a putut înfrunta zbuciumul necurmat al sufletului și potrivnicia nimicurilor de fiecare zi.

O ființă tânără, în toată strălucirea celor 27 de ani de trai tihnit ce-i dusese până acum, d-na Nușa Zambra, soția d-lui doctor Zambra din serviciul C. A. M.-ului, și-a pus capăt zilelor.

Numai după două luni de căsnicie, Nușa Zambra a preferat să-și împlânte trupul în brazda neagră a pământului și sufletul în veșnicie, decât să trăiască mai departe în umbra căminului său.

Fără turburare, cu o voință și o luciditate tragică, s'a încuiat singură în camera sa, unde își înfiripase poate iluziile și-și hotărîse destinul necruțător, și a luat otrava care nu iartă, stricnină.

Soțul nu era acasă. După mai multe ceasuri de liniște, femeia de serviciu îngrijorată a vrut să intre în dormitorul stăpânei. Ușa era însă încuiată.

Femeia a avut impresia că aude gemete. A dat alarma. Rudele s'au strâns în grabă și după câteva ezitări au forțat ușa. N'au găsit însă decât trupul lipsit de suflu al Nușei Zambra, care-i părăsise pentru totdeauna.

In emoția și învălmășala ce i-a cuprins, unii din cei de față au sperat o clipă în posibilitatea unui leșin, provocat de un somnifer prea puternic. Curând însă s'au convins cu toții că Nușa Zambra murise.

Au fost anunțate autoritățile.

D. comisar Negrescu dela circumscripția 6 a sosit în grabă în str. Barbu Delavrancea 57, în casa în care moartea intrase pe nesimțite.

Până în prezent, cauzele morții Nușei Zambra, au rămas învăluite în taină.

Gr. O. I.

Arestarea unuia din fruntașii bisericii evanghelice germane

Berlin, 1 Iulie (Rador). — *Corespondentul agenției „Havas" transmite:*

Pastorul Martin Niemoller, unul din fruntașii bisericii evanghelice germane, a fost arestat azi de organele polițienești.

Se reamintește că pastorul Niemoller a fost în timpul războiului mondial comandantul unui submarin german.

Vapor italian ciocnit de stâncă

ECHIPAJUL A FOST SALVAT

Londra, 1 Iulie (Rador). — **O barcă de salvare, trimisă dela farul Penedes a luat pe bord pe cei 30 de membri ai echipajului vasului italian „Aida Lauro", care naufragiase în apropiere de far.**

Doi marinari, răniți când vasul s'a ciocnit de o stâncă, au fost transportați la un spital din Londra.

50 milioane lei pentru un colier de diamante

Londra 1 Iulie (Rador). — *Un colier de diamante care a aparținut Reginei Maria-Antoaneta, a fost vândut la licitație publică maharadjahului de Barbangauceta pentru suma de aproape 50 milioane lei.*

Luminarea satelor

de A. CORTEANU

La noi se vorbește de mult despre luminarea satelor prin școală și biserică, prin cooperative, prin conferințe și muzică la radio, prin șezători etc. Rezultatul acestor încercări, unele vechi de aproape o sută de ani, altele mai noui sau chiar noui de tot, sunt foarte slabe. Civilizația apuseană pe care ne ostenim s'o introducem în satele noastre, prin toate aceste mijloace de luminare rurală, a rămas, până astăzi, tot străină de viața țăranilor.

Guvernul nostru, văzând că luminarea sufletească n'a reușit să schimbe viața țăranului, s'a gândit să lase sufletul la o parte și să aducă lumină la sate prin fire de metal, întocmai ca la oraș. Se vor construi în câteva locuri potrivite uzine mari electrice, și de acolo prin cabluri și fire se va trimite lumină în toată lumea țăranilor, în toate satele. Fără îndoială că lumina electrică, ori unde se găsește, arată că civilizația a trecut pe acolo. Cu o condiție însă; electricitatea să corespundă unei nevoi a populației și să reprezinte un progres în înseși viața ei, adică în modul cum își câștigă existența și cum își petrece timpul liber. Dar electricitate pentru o populație care nu e dispusă să plătească nici un ban pentru lumină și care ar vedea în dărnicia guvernului numai un mijloc de a scăpa de cheltuiala, destul de redusă de altfel, a petrolului de lampă, ar fi ca un frac pe un om desculț. Guvernanții noștri judecă nevoile rurale după propriile lor nevoi orășenești. Ei își închipue că țăranii sunt niște copii mari, cari se vor simți fericiți dacă guvernul le va da lumină electrică, povești, povețe halandala, și muzică țigănească la radio. Viața rurală este viață de zi nu de noapte ca la oraș. Electricitatea va fi bine venită la țară atunci când va putea fi întrebuințată ziua, fie la munca agricolă fie în ateliere de familie, pentru producție industrială. Atunci, distribuită aproape gratuit, sau chiar gratuit în anumite cazuri, ea ar fi o binefacere, căci ar ajuta populația satelor să-și câștige existența. Se va zice însă de unii, că nu e nici un rău ca și satele să fie luminate noaptea, măcar pentru folosul celor cari întârzie cu automobilul pe drumurile desfundate din comunele rurale. Firește că nu e nici un rău să fie drumurile luminate, măcar prin sate. N'ar fi rău ca toate drumurile țării să fie asfaltate și luminate. Când e vorba de populația rurală și de un sacrificiu de câteva sute de milioane pe care statul ar fi dispus să-i cheltuiască pentru ajutorarea acestei populații, atunci nu putem admi-

(Continuare în pag. 2-a)

HULIGANISM?

de IOAN AL. BRĂTESCU VOINEȘTI

VI

Da, religia evreilor, cu pretenția de popor ales, sortit să robească celelalte neamuri, e cauza principală a antisemitismului.

Judec după mine.

Ajungând la convingerea că înlocuirea forței prin șiretenie, în lupta pentru existență, constitue o înaintare și constatând pe de altă parte că evreii sunt cei mai înzestrați cu acest dar al șireteniei, mintea mea se poate împăca, fără prea mare împotrivire, cu succesul lor în viață.

Știu bine că o stare de lucruri, în care situațiile sunt repartizate oamenilor dupe criteriul șireteniei, nu e o stare ideală; știu bine câtă înăbușire de adevăr, câtă întunecare de minți, câtă pervertire de sufete, câtă descurajare a muncii rodnice și cinstite, cât jaf al banului public și câtă sleire a isvoarelor de avuție a țării aduce cu sine triumful șireteniei; și tot atât de bine știu că revoluțiile se datoresc în mare parte tocmai indignării ce stârnesc în sufete situațiile uzurpate, dobândite numai prin siretenie.

Dacă instinctul mulțimii n'ar fi turburat de meșteșugirile viclenilor, — dacă mintea nu i-ar fi sucită și întunecată de minciunile unei prese, ignorantă când nu e perfidă, — mulțimea ar simți cine sunt cei folositori binelui obștesc și le-ar recunoaște, fără împotrivire, dreptul de a se bucura de o soartă mai bună decât a ei. Ceea ce nu poate suferi cu resemnare, ceea ce o revoltă e huzurul sfidător și nemeritat al viclenilor.

Știu toate acestea; sunt însă în același timp încredințat că starea de lucruri actuală e trecătoare, că ea este condiționată de ignoranța mulțimii și că, pe măsură ce nivelul ei intelectual se va ridica, valoarea șireteniei va scădea iar repartiția situațiilor se va face după alt criteriu, anume după acela al măsurii în care indivizii vor fi, prin activitatea lor, folositori colectivității. E îndepărtată vremea împlinirii acestui ideal; ea însă va sosi cândva.

Până atunci, sunt nevoit să convin că în faza actuală a desvoltării omenirii, se cuvine să birue cel șiret și să găsesc legitim succesul evreilor.

Nu tot așa este cu credința lor de popor ales, sortit să domnească peste celelalte. Toată conștiința mea se revoltă față cu această pretenție, absurdă și cu nimic justificată. Mintea mea nu ar putea-o admite decât după aducerea dovezii că neamul evreesc merită să ajungă la stăpânirea celorlalte. Iar a socoti că șiretenia constitue o justificare deplină, ar însemna să părăsesc orice speranță de înaintare, de ameliorare a omenirii, — ar însemna să cred că faza ei de desvoltare actuală e faza maximă și că șiretenia va rămâne vecinic criteriul după care se vor repartiza situațiile. Optimismul meu respinge această credință.

Și atunci, pentru a reclama dominarea lumii, care este, în afară de șiretenie, titlul evreilor, a căruia legitimitate să se impue minței celorlalte neamuri?

De când au apărut pe pământ, oamenii au adus și aduc mediului fizic modificări profunde: au secat bălți, au drenat terenuri mlăștinoase, au corectat prin îndiguiri cursul râurilor, pentru a da pământ cultivabil agriculturii, — au pătruns munți prin tuneluri, — au unit mări și oceane prin canaluri, — cu uriașe sforțări de muncă au unit continentele prin cabluri submarine, — au împânzit tot pământul cu o rețea de milioane de chilometri de șosele și de căi ferate, — prin grele lucrări de îndiguire a țărmurilor au pus stavilă puterii de măcinare a valurilor mărilor și oceanelor.

Care este facțiunea cât de redusă din această uriașă muncă, săvârșită de brațele evreilor?

In fiecare zi ies din fabrici și din șantiere mii și mii de vehicule: vagoane, locomotive, automobile, autobuze, corăbii, vapoare, aeroplane, dirijabile. Cât contribuesc brațele evreilor la săvârșirea acestor lucruri?

In toate orașele mari sunt clădiri publice, muzee, catedrale, statui, monumente, adevărate capod'opere de arhitectură și de sculptură, — sunt parcuri de-o frumusețe fără seamăn. Care e partea de contribuție a brațelor evreilor la săvârșirea acestor lucrări?

In fiecare zi pământul e muncit cu trudă pentru a-l face să producă hrana omenirii, în fiecare zi mărunțaele lui sunt scobite pentru a scoate din ele sare, cărbuni, huilă, petrol și fel de fel de minerale și metale. Care parte din această muncă este săvârșită de brațele evreilor?

Neîntrerupt se duce o rodnică luptă pentru îmbunătățirea diverselor rase de animale, a feluritelor varietăți de grâne, de legume, de fructe și de flori. Ce muncă depun evreii pentru săvârșirea acestei opere?

Dar poate că, prea slabi fizicește pentru a munci cu brațele, ei au contribuit pe cale intelectuală la realizarea progresului omenesc?

Ia să vedem.

Opera de pătrundere a tainelor naturii, a descoperirii legilor și forțelor ei și a mijloacelor de a transforma aceste forțe din dușmane în auxiliare ale omului, este uriașă și vrednică de toată admirația noastră.

Mintea a descoperit aparate prin care se suplinesc lipsurile sensibilității noastre, sau se sporesc puterile ei. N'avem un simț al direcției, s'a născocit busola, — n'avem puterea de a măsura gradele de temperatură, s'a născocit termometrul, — n'avem un simț de prevedere al schimbărilor vremii, s'a descoperit barometrul, — auzul nostru nu prinde sunetele prea mici sau prea îndepărtate, s'a descoperit microfonul și telefonul, — văzul nostru nu descopere lucrurile prea mici sau prea depărtate, s'au descoperit microscopul și telescopul. Realități extrem de mici, a milioana parte dintr'un gram de substanță mintea a găsit mijlocul de a o percepe, de a o măsura, sau cântări. Prin născocirea aeroplanului și a dirijabilelor omul a învins puterea de atracție a pământului, — prin radio și televiziune a suprimat spațiul.

Care este procentul de contribuție al evreilor la realizarea acestor minuni?

In care știință aportul lor e mai mare decât al celorlalte neamuri?

Cari sunt cugetătorii evrei ale căror adevăruri descoperite de ei, au determinat schimbări însemnate și folositoare în mersul omenirii?

Numele unor asemenea cugetători se cunosc. Pitagora, Archimed, Copernic, Galileu, Newton, Laplace, Lamarck, Darwin.

Care este evreul a căruia născocire a determinat un salt însemnat al progresului omenirii?

Cu șase secole înainte de ivirea lui Crist, pe când evreii, necomplet ieșiți din sălbăticie, își mistuiau puterile minții în discuții absurde și în intrigi odioase, Grecii produceau splendida lor cultură, cu care și astăzi se mândrește și în veci se va făli omenirea.

In care artă au produs ei opere mai de valoare decât acelea ale altor neamuri?

In arhitectură, în sculptură și în pictură nu există. Opera lor literară nu poate suporta comparația cu opera neevreilor. In muzică nu pot cita decât treipatru nume, nici unul de faima lui Beethoven, lui Mozart ori a lui Wagner.

Câțiva matematicieni, un număr de buni muzicanți executanți, câțiva medici buni, câțiva actori însemnați, câțiva buni jucători de șah, doi-trei filozofi, creatori de sisteme, cari n'au determinat nici o modificare a mentalității omenești, — sunt acestea titluri care să justifice pretențiunea lor de popor ales și destinat să cârmuiască pe celelalte?

Cum le-ar cârmui, se poate vedea din halul în care au dus o împărăție de 160 de milioane de oameni, din grozăvia ce abătuseră peste Ungaria în vremea guvernării lui Bella Kuhn și după prăpastia în care au îmbrâncit Spania.

Frământările ceferiste

Ancheta noastră printre factorii în prezență

Prin congrese și întruniri publice, prin memorii adresate autorităților, prin articole de presă, exprimând și apărând revendicările ceferiste, opinia publică românească a fost înduplecată să constate că există o problemă a personalului de cale ferată.

— O problemă insondabilă și care nu se poate deslega? O problemă, pe care factorii răspunzători au tratat-o cu superficialitate sau cu lipsă de înțelegere și de bunăvoință?

Fapt e, că în ciuda îmbunătățirilor frecvente și foarte importante ce s'au acordat massei ceferiștilor, plângerile și agitațiunile lor nu s'au potolit și revendicările lor sunt ținute mereu la ordinea zilei de câțiva ani încoace.

Cum se explică faptul?

Intrebarea își are rostul ei bine justificat, pentrucă e vorba, pe deoparte, de cea mai vastă rețea de exploatare de care dispune țara și pe de altă parte de soarta unui corp funcționăresc, tehnic și muncitoresc, care atinge totalul impresionant de peste 75.000 suflete. Ca atare, pentru cei cari poartă răspunderea instituției nu poate să fie indiferentă nici starea de nemulțumire individuală și colectivă a zecilor de mii de salariați din marea familie a drumului de fer, dar, în acelaș timp, din marea familie a poporului român, după cum nu poate să fie indiferentă nici situația creiată bunului mers al instituției, în cazul când toată aparatura ei s'ar sprijini pe o massă de salariați nemulțumiți și neîmpăcați cu soarta lor.

Ținând seama de aceste considerațiuni de ordin superior, am crezut nimerit să întreprindem o anchetă în rândul tuturor factorilor în prezență și în condițiuni de imparțialitate, care să nu împiedice adevărul și dreptatea de a ieși la suprafață, cu toată ponderea ce trebue recunoscută și jocului posibilităților de realizare, în judecarea dreptății absolute.

Incepând de mâine vom comunica, deci, cititorilor noștri rezultatele anchetei întreprinse.

SCRISORI DIN LONDRA

Incidentul cu vasul „Leipzig"

de AUGUR

Londra, 29 Iunie

Concursul hipic atrage la Londra pe cei mai buni călăreți ai armatelor străine. Și anul acesta Cupa Regelui a fost, din nou, câștigată de un ofițer francez.

Un belgian, distins călăreț el însuși ne spunea în această privință: „Ce curios lucru. Germanii sosesc cu cei mai frumoși cai, impecabil disciplinați. Ei înșiși sunt admirabili călăreți, incapabili, după cât s'ar părea, de a face cea mai mică greșală. Omul și animalul funcționează ca și cum ar fi niște automate mecanice. Totuși, o calitate le lipsește: capacitatea de a face față neprevăzutului. O grămadă de nisip, un strigăt, jocul neașteptat al luminei zăpăcesc calul, ar călărețul nu reacționează destul de repede la această mișcare neprevăzută. Francezul, dimpotrivă, e mai puțin rigid. El se agață ca o maimuță. Dar între el și calul său există o legătură spirituală. La cea mai mică piedică creerul său reacționează în mod instantaneu. Sforțarea necesară urmează spre a îndrepta, apoi, greșala săvârșită, sau spre a înlocui acțiunea reglementară. Astfel, el smulge victoria unui adversar mai bine organizat dar mai puțin sprinten decât dânsul".

Dar, observația făcută cu privire la călăreții armatei germane se aplică deopotrivă reprezentanților diplomației germane. Nici ei nu par să posede capacitatea de a face față neprevăzutului. Ultima fază a afacerii spaniole o dovedește, credem, îndeajuns. Incidentul vasului „Leipzig" a fost asvârlit în discuția internațională asemenea unei bombe. D. Neville Chamberlain a explicat foarte bine, că importanța chestiunii nu constă în faptul dacă atacul împotriva vasului „Leipzig" s'a săvârșit sau nu, ci în acela, că germanii însiși consideră torpilarea acestui vas ca un fapt împlinit. Toată acțiunea lor diplomatică era bazată pe acest fapt. Ei au cerut grupului celor patru puteri navale să intre imediat pe calea unei demonstrații comune împotriva guvernului din Valencia. Jocul Berlinului era limpede. Dealtminteri, era și logic. După incidentul vasului „Deutschland" diplomația germană se grăbise să comunice, atât la Londra cât și la Paris, ce greu îi fusese să oprească pe Hitler de a proceda la o adevărată declarație de războiu

(Continuare în pag. 2-a)